

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Okresní státní zastupitelství Brno-venkov**, sídlem Polní 41, Brno, proti usnesení žalovaného ze dne 23. 6. 2020, č. j. ZN 965/2020-15, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 9. 2020, č. j. 29 A 143/2020 - 11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil u Krajského soudu v Brně žalobou proti v záhlaví označenému usnesení, jímž žalovaný zamítl stížnost žalobce proti usnesení policejního komisaře Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, územní odbor Brno-venkov, oddělení obecné kriminality ze dne 26. 5. 2020, č. j. KRPB-28505-24/TC-2020-060371, kterým byla podle § 159a odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád (dále jen „trestní řád“) odložena věc podezření ze spáchání trestného činu.

[2] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 23. 9. 2020, č. j. 29 A 143/2020 - 11, tuto žalobu odmítl s odůvodněním, že žalobce napadá usnesení vydané žalovaným, který rozhodoval jako orgán činný v trestním řízení podle trestního řádu. Žalovaný tedy nepůsobil jako správní orgán a nerozhodoval v oblasti veřejné správy. Nebyla proto dána pravomoc správních soudů k přezkumu tohoto usnesení.

[3] Stěžovatel podal proti usnesení Krajského soudu v Brně kasační stížnost.

[4] Nejvyšší správní soud opakovaně vyhodnotil okolnosti, za nichž stěžovatel podává u soudů návrhy na zahájení řízení, jako projev svévolného a účelového uplatňování práva (srov. k tomu obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2012,

č. j. 2 As 45/2012 – 11). Stěžovatel svá „práva“ uplatňuje zjevně šikanózním způsobem a znevažující formou a nesoudí se veden snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro samotné vedení sporu (srov. k tomu obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2012, č. j. 2 As 82/2012 - 13). Z evidence zdejšího soudu je patrné, že množství stěžovatelem vedených sporů se v průběhu času rapidně zvyšuje. Pouhá skutečnost, že stěžovatel vede stovky sporů, přirozeně sama o sobě neznamená, že by jeho žádostem nebo jiným podáním nemělo být vyhověno. Rozhodující je však sériovost a stereotypnost stěžovatelem vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů.

[5] Nejvyšší správní soud nevyzval stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti, protože při předběžném posouzení zjistil, že v posuzovaném případě je stěžovatel opět veden snahou vést „spor pro spor“. Stěžovatel podobně jako ve stovkách jiných svých (dřívějších) podání namítá, že rozhodoval tajný soud, který nebyl příslušný ve věci rozhodnout. V České republice je odstraňován demokratický právní řád a popírána lidská práva a základní svobody, přičemž činnost ústavních orgánů je znemožňována. Z veřejně dostupných zdrojů je podle stěžovatele zřejmé, že na občanech národa českého a slovenského je páchána úmyslná a systematická genocida. Dále namítá, že soudci krajského soudu nebyli příslušní ve věci rozhodovat; žalovaný nemohl postupovat podle trestního řádu, jelikož trestní stíhání nebylo zahájeno, proto jednal jako správní orgán, a že je napadené usnesení nepřezkoumatelné. Vznesené námitky *prima facie* nemohou být důvodné – stěžovatel obvykle napadá u jednoho krajského soudu jiné jeho rozhodnutí, případně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu či jednoho z vrchních soudů, které ani žalobou napadeno být logicky nemůže, přičemž tyto své úkony dále řetězí. V tomto případě napadá usnesení žalovaného o zamítnutí stížnosti žalobce proti usnesení, kterým byla podle trestního řádu odložena věc podezření ze spáchání trestného činu, což je situace zcela obdobná brojení proti rozhodnutím soudů vydaným v občanském soudním řízení. Ani v tomto případě není dána pravomoc správních soudů věc projednat a rozhodnout, a to bez ohledu na to, co je namítáno. Kasační stížnost proti odmítavému usnesení Krajského soudu v Brně je tak zcela zjevně bez naděje na úspěch. Nejvyšší správní soud v souladu se zásadou hospodárnosti řízení nepřistoupil k provedení standardních procesních úkonů, tj. nevyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti a k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Zdejšímu soudu je totiž z úřední činnosti známo (srov. např. věci vedené pod sp. zn. 7 As 176/2012 či sp. zn. 2 As 245/2015), že shora uvedené výzvy vůči stěžovateli neplní svůj účel a nevedou k řádné procesní přípravě řízení. Tyto výzvy naopak rozehrávají písenný „ping pong“ mezi stěžovatelem a soudem, který prodlužuje řízení o kasační stížnosti o několik týdnů až měsíců. Stěžovatel zpravidla požádá o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud však tyto žádosti zamítne, neboť shledá kasační stížnost zjevně bezúspěšnou. Výsledkem řízení pak obvykle bývá jeho zastavení pro nezaplacení soudního poplatku (viz např. usnesení ze dne 4. 11. 2015, č. j. 2 As 223/2015 - 43 či ze dne 8. 10. 2015, č. j. 3 As 185/2015 - 40, a desítky dalších, která byla stěžovateli doručena a jejichž obsah je mu proto znám).

[6] Nejvyšší správní soud nepochybuje, že tento bezúčelný a zcela neefektivní postup by se opakoval i v nynější věci. Jako v jiných obdobných věcech (srov. např. usnesení ze dne 8. 11. 2018, č. j. 5 As 328/2018 - 7) proto i tuto kasační stížnost Nejvyšší správní soud bez věcného projednání odmítá pro vady podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s., s odkazem na odůvodnění, jehož se stěžovateli již dostalo, např. právě ve výše uvedeném usnesení č. j. 5 As 328/2018 - 7.

[7] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 20. října 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu